सार्थकम् मम जीवनम्

अद्य एकं सुन्दरं दीनं आसीत्। ह्यः अतीव वृष्टिरासीत्। वृक्षाः हरितवर्णेन बहवः पुष्पेण सुन्दरेन अतिष्ठत्। भूमिः सुगन्धपूरितं अभवत्। सर्वे विद्यालयः अद्य न प्रवर्तीति स्म। रामः नाम बालकः सन्तोषेण तस्य गृहे तिष्ठति स्म। सः प्रकृत्याः सौन्दर्यं पश्य तस्य गृहे तिष्ठति स्म। सः नव कक्ष्यां पठति। सः पठनं न समर्थतः आसीत्। तत् कारणेन तस्य माता अध्यापिका च प्रति दिनं रामं प्रति शकारं अपृच्छत्। रामस्य माता प्रभाते ~~[struck out]~~ गृहात् बहिः पश्य तिष्ठति रामं दृश्य अवदत् 'त्वं वाणिज्यशालायां गमिष्य अल्पं शाकं क्रिणातु'। मातरस्य वचनं श्रुत्वा रामः सन्तोषेण वाणिज्यशालायां अगच्छत्। तस्य गृहम् एकं नद्यायाः समीपं आसीत्। वृष्टि कारणे प्रकृति सुन्दरं अभवत्। परन्तु नद्याः भयानक रूपं आसीत्। कलकलेन प्रवहति नदि तस्मिन् समये अति भीकरेण प्रचलति स्म। तत् नदिं दृष्ट्वा रामः बिबेतिवान् आसीत्। सः नद्यां कस्य मार्गेण

पारमि इति अचिन्तयत्। ~~स~~ तत् समये तस्माकम् सः नद्यां एकं हस्तम् अपश्यत्। हस्तौ पश्य रामः तत् समये न ~~चाल~~ चलतितवान्। किन्तु सः तत् हस्तौ रक्षाय उपायं अचिन्तयत्। तस्य मनसे एकं उपायं आगतितवान्। सः नद्यायाः समीपे तिष्ठः नौका अपश्यत्। सः नौकायां उपविष्ठ हस्तं ~~दृ~~ पश्य समीपे आगतवान्। सः अति कठिनेन तत् बालं रक्षयति स्म। रामः तत् बालं प्रथम शुश्रूषा अकरोत्। मन्दं तत् बालः बोधितवान् आसीत्। रामः अति श्रयेन क्षीणेन च तस्य बालं प्रति अपृच्छत् "त्वम् न आरोग्यप्रश्नम् आसीत् वा?"। बालः अपृच्छत् "न आरोग्यप्रश्नम् आसीत्। धन्यवादः सहोदरः। त्वं मम जीवन रक्षयति स्म। त्वं नामं किं?"। रामः अवदत् "अहं रामः। त्वं नाम किं?" "मम नामं कृष्णः आसीत्। त्वं नाम किं" कृष्णः अवदत्। "अहं रामः। त्वं ~~सह~~ साकं अहं गमिष्यति"। इति रामः अवदत्। रामः कृष्णेन साकं तस्य गृहं अगच्छत्। गृहं आग

तदा रामं प्रति कृष्णः अवदत् 'राम त्वं ~~सर्व~~ मम गृहस्य अन्तः गमिष्यसि'। इति श्रुत्वा रामः कृष्णस्य गृहे तिष्ठति। कृष्णः तस्य मातरं प्रति सर्वं सम्बवाणि अपृच्छत्। तत् श्रुत्वा माता एकं उपहारेण रामस्य समीपं आगतवान्। रामं पश्य कृष्णस्य माता अद्भुतवति आसीत्। सा रामं प्रति अवदत् 'राम त्वं मम पुत्रस्य जीवनं रक्षयति स्म। त्वं एकं प्रिय पुत्रः आसीत्। मम न अचिन्तयत् त्वं मम पुत्रस्य ~~अ~~ रक्षितवान् आसीत्। त्वं इदं उपकारं स्वीकरोतु। अद्यापि कथाः वचनं श्रुत्वा रामः सन्तोषितवान् आसीत्। सः कृष्णं तस्य मातरं प्रति अपृच्छत् 'धन्यवादः। अहं, मम गृहे गमिष्यति। कृष्णः, तस्य माता सन्तोषेण प्रत्यवदत् 'आम। त्वम् वयम् गृहे पुनरपि ~~अ~~आगमिष्यति'। रामः ससन्तोषेण वाणिज्य शालायां सन्दर्शयति स्म। शाकानि क्रीणाति सः एकं मधुरपानीयं क्रीणाति स्म। गृहस्य समीपे

सः एकं वृद्धा अवशत्वेन शयनं ~~कर्तुं~~ कर्तुं पश्य वृद्धस्य समीपं आगच्छत्। तत् वृद्धा शमं प्रति अवदत् 'पुत्र, अहं पिपासितवति आसीत्। त्वं हस्तौ तोयं वा?'। शमः उक्तवान् 'आम्। इदं मधुरपानीयम् क्रीणातु। मधुरपानीयं यच्छतः वृद्धा सन्तोषेण शमं प्रति अवदत् 'पुत्र, त्वं एकं सुन्दरहृदयस्य उत्तमा आसीत्। त्वं ईश्वरः अनुग्रहयति'। इति श्रुत्वा शमः मन्दहासेन तस्य गृहं आगच्छत्। गृहं आगतः शमः तस्य मातस्य समीपं आगच्छत्। सः अद्य कर्तृ सर्वं सम्बवाणि मातरं प्रति अवदत्। तदानि सम्बावाणि श्रुत्वा माता शमं ~~आलिङ्ग्य~~ आलिङ्गितवति चुम्बितवति च आस्ताम्। शमं प्रति तस्य माता अवदत् 'मम पुत्र त्वं मम इष्टपुत्रः आसीत्। अहं प्रतिदिनं त्वं शकशति। क्षम्यताम् मम पुत्र। त्वं एकं सुन्दरं पुत्रः आसीत्। मातस्य वचनं श्रुत्वा शमः हर्षपुलकितः सन्तोषितः च

आस्ताम्। सन्तोषेन रामस्य नयने अश्रूणि आ
सीत्। सः अद्य सन्तोषितवान्
आसीत्। सः तस्य मनसि अचिन्तयत्
'सार्थकम् मम जीवनम्'।

सार्थकम् मम जीवनम्

अद्य एकं सुन्दरं दीनं आसीत्। ह्यः अती व वृष्टिः आसीत्। वृक्षः हरितवर्णेन बहवः पुष्पेण सुन्दरेन अतिष्ठत। भूमिः सुगन्धनपूरित अभवत्। अतः सर्वे विद्यालयः अद्य न प्रवर्तति स्म। रामः इति बालकः सन्तोषेण तस्य गृहे तिष्ठति स्म। सः प्रकृतस्य सौन्दर्यं पश्य तस्य गृहे तिष्ठति स्म। सः नव कक्ष्यां पठति। सः पठने न समर्थतः आसीत्। तत् कारणेन तस्य माता अध्यापिका च प्रति दिनं रामं प्रति शकारं अपृच्छत्। रामस्य माता अपि प्रभाते गृहस्य बहिः पश्य तिष्ठति रामं दुःखं अवदत् "त्वं वाणिज्यशालायां गमिष्य अल्पं शाकं क्रिणोतु। मातस्य वचनं श्रुत्वा रामः सन्तोषेण गृहस्य वाणिज्यशाला यां अगच्छम्। तस्य गृहः एकं नद्यायाः समीपं आसीत्। अतीव वृष्टि कारणं प्रकृति सुन्दरं अभवत् किन्तु परन्तु नद्या: भयानकस्वपनम् आसीत्। काल कालेन प्रवहति नदि तस्मिन्समयं अति

भीकरेण प्रचलति स्म। तत् नदिं दृष्ट्वा रामः
विस्मितवान् आसीत्। सः नद्यां कस्य मार्गेण
जेण पारन्ति इति अचिन्तयत्। तत् समयं तस्मा
कम् सः नद्यां एकं हस्तौ अदृश्यत्। हस्तौ
पश्य रामः तत् समयं न चालयत्। किन्तु
सः तं हस्तौ रक्षाय उपायं आलोचितं
अचिन्तयत्। तस्य मनसि एकं उपायं
आसीत्। सः नद्यायाः समीपे तिष्ठः नौकायां
उपविष्ट हस्तं दृश्यात् समीपे आगतवान्। सः
अति कठिनेन तत् बालं रक्षयति स्म। रामः
तत् बालं प्रथमा शुश्रूषां परिपालयनं अकरोत्।
मन्ते तत् बालः बोधितवान् आसीत्।
रामः अति श्रयेन तस्य बालं प्रति अपृच्छत्
त्वम् न आरोग्यप्रश्नम् आसीत् वा?।
बालः अपृच्छत् 'न आरोग्यप्रश्नम् आसीत्।
धन्यवादः सहोदरः। त्वं मम जीवनं रक्षयति स्म
त्वं नाम किं?' रामः अवदत् 'मम नाम रा
अहं रामः। त्वं नाम किं?। मम नामः
कृष्णः' कृष्णः अवदत्। अह

त्वं गृहं साकं गमिष्यति इति शमः अवदत्। शमः कृष्णेन साकं तस्य गृहं अपृच्छत्। गृहं आगतवान् शमं प्रति कृष्णः अवदत् सखे शम त्वम् गृहस्य अन्तः गमिष्यति। इति श्रुत्वा शमः कृष्णस्य गृहं तिष्ठति। कृष्णः तस्य मातरं प्रति सर्वं सम्भवं अपृच्छत् तत् श्रुत्वा माता एकं उपहारं शमस्य समीपं आगतवान्। शमः पश्य कृष्णस्य माता अदभुतवति आसित्। सा शमं प्रति अवदत् ।शमः त्वं मम पुत्रस्य जीवनं रक्षयति स्म। त्वं एकं प्रियं पुत्रः अपि पुत्रः असि। मम पुत्रस्य जीवितम् मम न अचिन्तयत् त्वं मम पुत्रस्य रक्षितवान् आसित्। मम शकारणां क्षम्यताम्। त्वम् इदं उपकारं स्वीकरिष्य स्वीकरोतु। अध्यापिकायाः वचनं श्रुत्वा शमः सन्तोषितवान् आसीत्। सः कृष्णः तस्य मातः च अपृच्छत् धन्यवादः। अहं मम गृहे गमिष्यति।

कृष्ण: तस्य माता सन्तोषेण प्रवदत्
'आम। त्वं वयम् गृहे पुनरपि आगमिं।
रामः सशन्तोषं कृष्णस्य वाणिज्य
शालायां सन्दर्शयति स्म। शाकानि क्रीणाति
सः एकं मधुरपानीयं क्रीणाति स्म। गृह
स्य समीपे सः एकं वृद्धा अवशाय्य
न शयनं कर्तुं पश्य वृद्धस्य समीपे
अगच्छत्। तत् वृद्धा रामं प्रति 'अवदत्
'पुत्र अहं पिपासितवति आसीत्। त्वं हस्तं
नीयं वा?। रामः उक्तवान् 'आम्। इदं
मधुरपानियम् क्रीणातु'। मधुरपानियं यच्छ
तः वृद्धा सन्तोषेण रामं प्रति अवदत्।
'पुत्र, त्वं एकं सुन्दरहृदयस्य उत्तमा
आसीत्।' इति श्रुत्वा रामः मन्दस्मितेन
तस्य गृहे आगच्छत्। गृहं आगतः रामः
तस्य मातस्य समीपं आगच्छत्। सः
सर्वं अद्य कर्तुं सर्वं सम्भवं
मातरं प्रति अवदत्। इति श्रुत्वा माता रामं
आलिङ्गितवति चुम्बितवति च आसीत्।